

РЕШЕНИЕ

№ 11502

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1050** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Д. от АПК във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник Отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, подадена чрез процесуален представител В. Г. П. юриконсулт при ТД на НАП С., пълномощно №1342-158/31.01.2025 г., против Решение № 4381 от 03.12.2025 г. на СРС, НО, 93-ти състав, НАХД № 20251110213272/2025 г., с което е отменено наказателно постановление № 840519-F827862/23.07.2027 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД“ФК“ в ЦУ на НАП. С НП на И. Т. М., ЕГН-[ЕГН], е наложено административно наказание -„Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, на основание чл. 185, ал. 3 от ЗДДС.

С жалбата се твърди, че Наказателно постановление №840519-F827862/23.07.2025 г. е неправилно и необосновано, поради което се иска съдът да го отмени и да постанови ново, с което да потвърди изцяло Наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът-редовно призован, се представлява от юрк. П., който иска отмяна на обжалваното решение.

Ответната страна – редовно призована, се явява лично и не използва правни аргументи.

СГП-редовно уведомена, се явява прокурор Ю., който намира жалбата за основателна.

Административен съд София-град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди

направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл.218 и чл.220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт – чл.210, ал.1 от АПК, и при спазване на изискванията на чл.212 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С обжалваното решение Районен съд София е отменил Наказателно постановление № 840519-F827862/23.07.2027 г., издадено от Началник Отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което за нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, е наложено административно наказание -„Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 185, ал. 3 от ЗДДС.

За да постанови решението си районният съд посочил, че на 30.05.2025г. в 14: 32 часа била извършена проверка от акт. Т. С. в качеството му на старши инспектор по приходите в ЦУ на НАП в търговски обект - автосервиз, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Г. Минова“ЕООД. Актосъставителят Т. С. извършил покупка на 1бр. гума, втора употреба, с размери 16/55/205 на стойност 35 лева, която сума заплатил в брой. Плащането било прието от И. М., който се намирал на обекта и нямал сключен договор с дружеството. За покупката не бил издаден касов бон от М. от функциониращото в обекта фискално устройство, модел TREMOL S 25 ИН на ФУ/ЗК 193350 и ФП № 50250695. На същата дата бил съставен Протокол за извършената проверка № 0206105 от 30.05.2025 г.

На 11.06.2025г. акт. С. съставил на И. Т. М. -АУАН № F 827862/11.06.2025г., в който приел, че е налице нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/ 13.12.2006г на МФ. Актът бил връчен на ж-ля И. Т.. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

Настоящата инстанция не възприема изводите на СРС и счита, че по делото безспорно е установено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл. 185, ал. 3 от ЗДДС, за което му е наложена глоба на същото основание.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 185, ал. 3 ЗДДС (в относимата редакция), физическото лице, което фактически е било длъжно да издаде документ по чл. 118, ал. 1 и е приело плащане, без да издаде такъв документ, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв. В разглеждания случай носителят на задължението да регистрира и отчете покупката - физическото лице, не е изпълнило цитираното предписание на законовата норма и това обстоятелство се установява въз основа на писмените доказателства по преписката в съвкупност с показанията на свидетеля – служител на приходната администрация. Безспорно се установява, че на посочените в акта и НП дата, място и час, И. М. не е издал фискална касова бележка от монтирано в обекта и в работен режим фискално устройство, за извършената в обекта продажба на стоки на стойност 35 лв., което покрива без съмнение посочените по-горе признаци от обективна страна на административно нарушение по 185, ал. 3 от ЗДДС.

В случая е налице нарушение на материалния закон, като неправилно е прието, че продажбата не е извършена от името и за сметка на търговеца. Съдът е игнорирал факта, че продажбата е осъществена в търговския обект, стопанисван именно от дружеството „Г. Минова“ ЕООД /Г. М. и ответникът по касацията са съпрузи/, в рамките на предметът на дейност-автосервиз,

осъществяващ автомобилни услуги и продажба на автомобилни консумативи. По аргумент от § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС „търговски обект“ е всяко място, помещение или съоръжение, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги. В конкретния случай сделката е извършена в рамките на този обект, със същия предмет и от лице, намиращо се в обекта, което е приело плащането.

В случая не е налице маловажност на извършеното нарушение. Критерият за маловажност винаги е обвързан с преценката за обществена опасност. Издаването на фискален бон при всяка продажба е задължително, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност по ЗДДС. В този смисъл е необосновано от правна и фактическа гледна точка да се приеме, че нарушаване на установеното със закон задължение, представлява маловажен случай, тъй като жалбоподателят твърди, че автомобилната гума, предмет на продажбата, е лична собственост на трето лице, касаело се за „лична гума“, с която е „услужено“ на проверяващия екип. Следва да е ясно, че наличието на стоки в проверявания обект се приемат за собственост на търговеца, освен ако не се докаже обратното на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, което в настоящия случай не е сторено.

Нарушението на чл. 185, ал. 3 от ЗДДС не е формално нарушение, на просто извършване, а има резултат - прието е плащане, а не е издадена касова бележка, като настъпили ли са вредни последици и за пръв път ли е извършеното нарушение са обстоятелства относими в случая при определяне на наказанието и са свързани с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и смекчаващите, респ. отегчаващи вината обстоятелства, с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Нещо повече, при извършване на преценка за маловажност на случая, следва да се взема предвид установеното при проверката, че жалбоподателя е отказал всякакво съдействие на проверяващите, което е наложило на органите на НАП да потърсят съдействие от служителите на МВР.

При тези доводи касационната инстанция намира изводите на въззивния съд за неправилни, като противоречащи на приложимия материален закон, което има за последица отмяна на въззивното решение и постановяване на ново решение, с което НП да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора в полза на касационния жалбоподател следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции, което съобразно с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя в размер общо на 160 лева /по 80 лева за всяка инстанция/.

Водим от горното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4381 от 03.12.2025 г. на СРС, НО, 93-ти състав, НАХД № 20251110213272/2025 г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 840519-F827862/23.07.2027 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД“ФК“ в ЦУ на НАП, с което на И. Т. М., ЕГН-[ЕГН], е наложено административно наказание -„Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 185, ал. 3 от ЗДДС, за нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ.

ОСЪЖДА И. Т. М., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 160 /сто и шестдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.